Nusvenska

Nusvenska är den svenska som talas och skrivs sedan sekelskiftet 1900.[1] Man brukar koppla August Strindbergs verk till början av den nusvenska epoken. 1900-talet kännetecknas språkligt av att ett standardspråk, "rikssvenska", blir allt vanligare beroende huvudsakligen på masskommunikation genom radio och TV. Dessutom lånades många ord in från engelskan, framför allt efter andra världskrigets slut 1945.

År 1906 genomfördes en stor stavningsreform. År 1943 föreslog folkskollärarkåren att svenskan ska bli helt ljudenlig, det vill säga att *älg* ska stavas som *älj* och *sova* som *såva*. Detta avböjdes dock på grund av samhörighetsprincipen. Enligt ljudenlighetsprincipen skulle till exempel *giva* stavas *jiva* samtidigt som *gåva* skulle stavas med g.

Under perioden försvann verbkongruensen i numerus (*han drog*, *de drogo*) successivt ur skrift. Den hade tidigare successivt försvunnit ur talspråket i de flesta svenska språkliga varieteterna från 1600-talet, men fanns in i modern tid kvar i bland annat dalmål och nordliga sydsvenska mål i både numerus och person. Rester av gammal morfologi finns kvar i nusvenskan i stelnade uttryck som *till sjöss*, *till skogs* och *man ur huse*. Även konjunktivens ställning försvagades.

Nusvenskan förändrades hela tiden i mitten av 1900-talet och människor påverkades bland annat av TV och massmedia, dialekterna trängdes undan och allt fler flyttade från landsbygden och in till tätorterna.

Skriftspråket blev under 1900-talet rakare och enklare med kortare meningar. Talspråksformer slog igenom i skrift; till exempel ersätts *ej* och *icke* av *inte*. Under slutet av 1990-talet och 2000-talets första decennium uppstod SMS- och chattspråk.

Under 1900-talet domineras lånorden av ord med ursprung i engelska, som till exempel *sport*, *rekord* och *match*.

Artiklar om svenska språkets historia

Fornsvenska:
Runsvenska
Klassisk fornsvenska
Yngre fornsvenska

Nysvenska:
Äldre nysvenska
Yngre nysvenska
Nusvenska

Nusvenska

Den svenska som talas och skrivs sedan sekelskiftet 1900

Språk

Undertyp av	• germanska språk • nordiska språk • östnordiska språk
Kronologi	• yngre fornsvenska • äldre nysvenska • yngre nysvenska
	• nusvenska
Startdatum	1900

Se även

- Nyspråk
- Slang

Källhänvisningar

1. ^ *nusvenska* (http://www.ne.se/nusvenska) i *Nationalencyklopedins* nätupplaga. Läst 3 juni 2017.

Nordiska språk	
Historiska språk	Urnordiska · fornnordiska (*fornvästnordiska* · *fornöstnordiska* · *forngutniska*) · norn · grönländsk nordiska · forndanska (*östdanska*) · äldre svenska (*fornsvenska* · *runsvenska* · *klassisk fornsvenska* · *yngre fornsvenska* · *äldre nysvenska* · *yngre nysvenska*)
Önordiska	Gutniska · Färöiska · isländska (*dialekter*)
Fastlandsnordiska	Norska: bokmål · nynorska (*järska* · *trönderska* · *dialekter*) · danska (*bornholmska* · *jylländska* · *sydlig jylländska*) · svenska (*högsvenska* · *nusvenska* · *rikssvenska* · *dialekter*) · älvdalska
Övriga språk	nordiska dialekter
Begrepp	Finska språkstriden · norska språkstriden · skandinaviska · svorska · danism · finlandism · norvagism · svecism
Övrigt	"Falska vänner"

Hämtad från "https://sv.wikipedia.org/w/index.php?title=Nusvenska&oldid=47555927"

Sidan redigerades senast den 24 april 2020 kl. 23.45.

Wikipedias text är tillgänglig under licensen Creative Commons Erkännande-dela-lika 3.0 Unported. För bilder, se respektive bildsida (klicka på bilden). Se vidare Wikipedia:Upphovsrätt och användarvillkor.